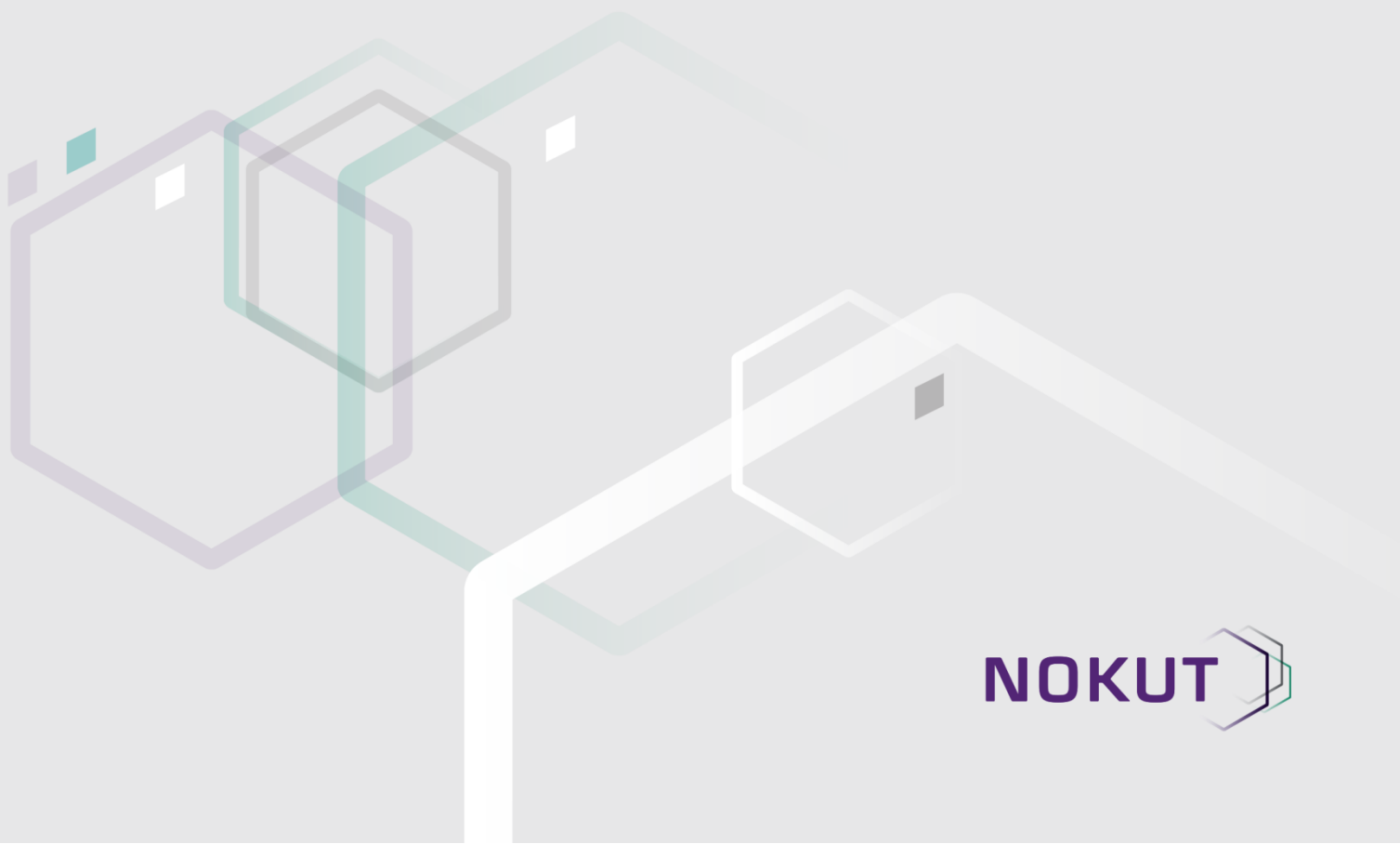

NOKUTs utredninger og analyser

Generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning 2009–2012: Kandidatundersøkelse

Juli 2014

NOKUT

NOKUTs arbeid skal bidra til at samfunnet har tillit til kvaliteten i norsk høyere utdanning og fagskoleutdanning, samt godkjent høyere utenlandsk utdanning. Med rapportserien "NOKUTs utredninger og analyser" vil vi bidra til økt kunnskap om forhold innenfor høyere utdanning og fagskoleutdanning som har betydning for kvaliteten i studiene og gi økt kunnskap om forholdt knyttet til godkjenning av utenlandsk utdanning i Norge. Data til rapportene får NOKUT enten gjennom evaluerings-, akkrediterings- og godkjenningsvirksomheten vår eller som resultat av prosjekter i samarbeid med eksterne.

Vi håper at analysene og resultatene våre kan være nyttige i arbeidet med godkjenning av utenlandsk utdanning og gi ideer og stimulans til lærestedenes i deres arbeid med å kvalitets sikre og videreutvikle utdanningstilbudene.

Tittel:	Generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning 2009–2012: Kandidatundersøkelse
Forfatter(e):	Nasjonalt kompetansesenter for utenlandsk utdanning og avdeling for utredning og analyse
Dato:	10.06.2014
Rapportnummer:	2/2014
ISSN-nr	1892-1604

Forord

NOKUTs generelle godkjenning brukes i forbindelse med godkjenning av høyere utdanning fra utlandet. Utdanningen blir vurdert i forhold til den norske gradsstrukturen, det vil si om den tilsvarer for eksempel en bachelorgrad, mastergrad eller doktorgrad. NOKUTs generelle godkjenning er frivillig, og er ment som et hjelpemiddel for personer med utenlandsk kompetanse som skal ut på det norske arbeidsmarkedet.

I 2013 mottok NOKUT 6163 søknader om generell godkjenning, en økning på 20 % fra året før. I 2013 fattet NOKUT nesten like mange vedtak om gradsgodkjenninger av utenlandske grader som antallet grader som Universitetet i Oslo utstedte. Volumet indikerer at NOKUTs generelle godkjenning er en viktig tjeneste for personer med utenlandsk kompetanse.

NOKUT gjennomførte høsten 2013 en studie av personer som har søkt NOKUT om godkjenning av sin utenlandske utdanning. Kandidatundersøkelsen var i første omgang gjennomført som en pilot, hvor et sentralt mål var å få erfaringer med hvordan slike undersøkelser kan gjennomføres i fremtiden. Piloten viste at NOKUTs vedtak har en positiv effekt for både enkeltpersoner og arbeidsgivere, og således også for samfunnet for øvrig.

NOKUT vil fremover gjennomføre slike undersøkelser regelmessig for mer systematisk å måle de effekter som NOKUTs generelle godkjenning har. Pilotundersøkelsen har gitt NOKUT nyttige erfaringer i arbeidet med fremtidige undersøkelser.

Oslo, 8. juli 2014

Terje Mørland
direktør

Sammendrag

Høyere utdanning fra utlandet kan i Norge vurderes av NOKUT og gis en generell godkjenning i form av et enkeltvedtak, hovedsakelig til bruk på norsk arbeidsmarked. I en studie gjennomført høsten 2013, har personer som har søkt NOKUT om godkjenning av sin utenlandske utdanning svart på spørsmål om erfaringene de har med ordningen og NOKUTs servicetilbud. Hensikten med studien er å få en bedre oversikt over hva kandidatene gjør i dag, og hvordan NOKUTs godkjenningsdokument har vært til nytte i prosessen med å få innpass i det norske arbeidsmarkedet.

Studien omfatter ca. 4 500 respondenter med utdanning fra 129 land. Her framkommer det at ordningen fungerer godt og at søkerne er godt fornøyd med NOKUTs tilbud. Av de som får godkjent en hel grad, er 60 % likestilt med en norsk bachelorgrad.

Nesten halvparten av søkerne har fått jobb før de får utdanningen godkjent av NOKUT, og 54 % oppgir at de har en jobb som er relatert til utdanningen. Av de som har brukt godkjenningsdokumentet i prosessen med å finne jobb, er mer enn halvparten godt fornøyd med arbeidsgivernes kjennskap til godkjenningsordningen. I den gruppen informanter som søker om studieplass og får et tilbud, er holdningen overveidende positiv både til godkjenningsdokumentets verdi og lærestedenes kjennskap til NOKUTs godkjenningsordning.

De seks utdanningslandene som har størst antall vedtak, er Polen, Litauen, Russland, Filippinene, Serbia og Ukraina. Tilsammen representerer disse landene 47 % av vedtakene i denne studien, og 1 926 personer med høyere utdanning og godkjenning av en grad som kan likestilles med en norsk grad på minimum høyskolekandidatnivå. Ser vi på sammenhengen mellom utdanningsland og hva informantene gjør i dag, ser vi at de land som er gitt høyest andel mastergradsgodkjenninger, Polen, Serbia og Litauen, i større grad oppgir å ha jobb relatert til utdanningen. Filippinene er det land som har størst andel høyskolekandidatgodkjenninger, og her er det kun 28 % som mener de har relevant jobb i forhold til utdanningen. Høyest andel personer som fortsetter utdanningen sin i Norge, finner vi fra Russland, Ukraina og Filippinene.

Undersøkelsen peker ut tre områder NOKUT bør følge opp: saksbehandlingstid, informasjon til arbeidsgivere og behov for ytterligere analyser.

Innhold

1	NOKUTs generelle godkjenning: formål, funn og forbedring	1
2	Innledning.....	6
3	Nøkkeltall fra undersøkelsen	6
3.1	Informasjon om utdanningen.....	7
3.2	NOKUTs vedtak.....	7
3.2.1	Betydning av NOKUTs vedtak i forhold til muligheter på arbeidsmarkedet	8
3.2.2	Betydningen av NOKUTs vedtak og opptak til videre studier	10
3.3	<i>Erfaring med NOKUT og NOKUTs tilbud</i>	11
4	Utfyllende detaljer og diskusjon	12
4.1	Sammenligning av utdanningsnivå, relevant jobb og videre utdanning i forhold til kjønn.....	12
4.2	Verdien av NOKUTs godkjenningssdokument	13
4.3	<i>Verdi med tanke på videre studier.....</i>	13
4.3.1	Verdi på arbeidsmarkedet.....	14
4.3.2	Forholdet mellom utenlandsk grad og norsk godkjenningssvedtak.....	14
4.4	Sammenhengen mellom utdanningsland og hva respondentene gjør i dag.....	14
4.5	Godkjenningssdokumentet.....	15
5	Oppsummering.....	16

1 NOKUTs generelle godkjenning: formål, funn og forbedring

NOKUTs generelle godkjenning – en suksesshistorie!

Godkjenning av utenlandsk høyere utdanning har som formål å fremme mobilitet over landegrensene, sikre integrering og å beskytte samfunnet mot svindel basert på utdanningsdokumenter.

NOKUTs generelle godkjenning for personer med høyere utdanningskvalifikasjoner fra utlandet er et sentralt arbeidsmarkeds- og integreringspolitisk virkemiddel. Godkjenning muliggjør at utenlandsk kompetanse kan anvendes, og bidrar til raskere tilgang til arbeidslivet på et nivå som bedre gjenspeiler kompetansen.

De fleste som tar utdanning i et land, og ønsker å bruke denne kompetansen i et nytt land, vil enten studere videre, eller søke innpass på arbeidsmarkedet. Da NOKUT ble opprettet i 2003, ble myndigheten til å godkjenne utenlandsk høyere utdanning delt mellom NOKUT og de akkrediterte lærestedene for høyere utdanning. Hovedformålet med godkjenning ved lærestedene er videre studier, mens hovedformålet med NOKUTs generelle godkjenning er å lette tilgangen til den delen av arbeidsmarkedet der det ikke kreves autorisasjon. Det gjør NOKUTs generelle godkjenning til et viktig integreringsverktøy.

Denne arbeidsdelingen har den store fordelen at NOKUTs generelle godkjenning er basert på en sammenligning av utdanningssystemer uten å fokusere på faglig innhold eller profil. Det gjør det mulig å godkjenne kvalifikasjoner med fagsammensetninger eller profil som ikke tilbys ved norsk læresteder. Det er da opp til en potensiell arbeidsgiver å vurdere om profilen er dekkende for den aktuelle stillingen.

Når det gjelder søkere med utenlandsk utdanning vil arbeidsgivere og andre interessenter stille seg spørsmål om søkerens kvalifikasjoner. Er de like gode som norske kvalifikasjoner? Hva tilsvarer de i forhold til norske grader? Er dokumentene ekte? NOKUTs generelle godkjenning gir svar på disse spørsmålene.

Er de like gode som norske kvalifikasjoner? Vi har tillit til at andre lands system for høyere utdanning er like gode som det norske. Systemene vil være forskjellige, men så lenge en kvalifikasjon er utstedt av et akkreditert studiested, eller på annen måte godkjent lærested som hører til et lands system for høyere utdanning, vil kvalifikasjonen være like god som en norsk kvalifikasjon på samme nivå.

Hva tilsvarer de i forhold til norske grader? NOKUTs generelle godkjenning beskriver hvor mange studiepoeng som kan godkjennes, hvilket nivå utdanningen er på og hvilke norske akademiske grader den utenlandske utdanningen skal godkjennes som likestilt med.

Er dokumentene ekte? Arbeidsgivere og andre kan føle seg trygge på at NOKUT har gjort en så grundig vurdering av dokumentenes ekthet som mulig. I kontrollen av dokumenter inngår både rutinemessig verifisering av hver femtiende sak, verifisering ved mistanke og nitid kontroll av dokumentmaler og utdanningshistorie. Dedikerte saksbehandlere med lang erfaring er en nøkkelfaktor her.

Antall gradsgodkjenninger av utenlandske utdanninger som NOKUT har godkjent, kan sammenlignes med antall grader som de enkelte norske utdanningsinstitusjonene utsteder. Se tabell 1.

Tabell 1. Antall grader utstedt i 2013 av de største norske utdanningsinstitusjonene (kilde: DBH, 08.04.14) og antall gradsgodkjenninger gjort av NOKUT i 2013 (kilde: NOKUT).

	Utsteder av graden / godkjenner	Total	B*	M*	Ph.d.
1	Universitetet i Oslo	4669	1587	2558	524
2	NOKUT	4627	3630	968	29
3	Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet NTNU	3713	533	2809	371
4	Høgskolen i Oslo og Akershus	3235	2832	398	5
5	Universitetet i Bergen	2752	1087	1400	265
6	Universitetet i Agder	1760	1350	392	18
7	Handelshøyskolen BI	1147	877	261	9

* B= høgskolekandidatgrad og yrkesutdanning pluss bachelorgrad, M=mastergrad, integrert master og profesjonsstudium, Ph.d.=doktorgrad/forskerutdanning

Tabell 1 viser at NOKUT godkjente nesten like mange grader med utenlandske utdanninger som Universitetet i Oslo utstedte i 2013. Dette viser tydelig den betydelige rollen NOKUT spiller som kompetanse-konverterer inn på det norske arbeidsmarkedet.

Tabell 2 viser antall gradsgodkjenninger gjort av NOKUT i perioden 2009-2012 fordelt på de fem «største» landene for hvert gradsnivå. For høgskolekandidatgrader dominerer Filippinene fullstendig med mer enn 10 ganger så mange som India som er neste land på listen. For bachelorgrader peker Russland, Litauen og Polen seg ut, mens Polen dominerer når det gjelder antall mastergrader og ph.d.

Tabell 2: Antall vedtak om gradslikestilthet for perioden 2009–2012

Land \ grad*	H		B		M		Ph.d.
Filippinene	579	Russland	918	Polen	881	Polen	12
India	54	Litauen	842	Litauen	164	Russland	7
Serbia	37	Polen	710	Serbia	104	Kina	6
Brasil	17	Ukraina	437	Romania	69	Litauen	4
Etiopia	15	USA	286	Russland	55	USA	3

* H=høgskolekandidatgrad, B=bachelorgrad, M=mastergrad, Ph.d.=doktorgrad/forskerutdanning

Etter 10 års drift var det naturlig å stille spørsmål om hva samfunnet får igjen for ordningen med NOKUTs generelle godkjenning. Samfunnsnyttene av NOKUTs generelle godkjenning er konkretisert gjennom en undersøkelse basert på den enkelte søkers erfaring med bruken av vedtaket. Høsten 2013 deltok 4 503 personer med utdanning fra 129 land i en spørreundersøkelse. Alle disse personene fikk et vedtak i perioden 2009–2012.

Hovedfunn fra undersøkelsen viser følgende:

1. Kvinner er overrepresentert blant respondentene hele 71 %.
Undersøkelsen viser ingen store og/eller systematiske forskjeller mellom kjønnene når det gjelder godkjenningsresultat, arbeid, relevant arbeid og videre studier. Dette er for så vidt et positivt funn, som dokumenterer at forholdene på innvandret kompetanse i forhold til kjønn og

muligheter på arbeidsmarkedet er mer likt forholdene blant norske arbeidssøkere enn man kanskje kunne ha forventet.

Kontrollert mot tilgjengelige data i saksbehandlingssystemet, viser det seg at svarprosenten tilsvarer andelen kvinnelige søkere. Årsaken til denne skjeve fordelingen i NOKUTs søkermasse er ikke kjent.

2. De fleste (54 %) av søkerne er mellom 28 og 34 år, medianalderen er 33 år. Det vil si at halvparten av respondentene er 33 år eller eldre.

Medianalderen ved yrkesstart for nyutdannede i Norge var 27 år i 2009.¹ Tallmaterialet i undersøkelsen er ikke analysert med tanke på direkte sammenligning med nyutdannede i Norge, men vi kan anta at hoveddelen av de respondentene som er arbeidssøkere er eldre enn de nyutdannede kandidatene i NIFUs undersøkelse.

3. 48 % mener at arbeidsgiver har god eller svært god kjennskap til NOKUTs generelle godkjenning.

At litt under halvparten av arbeidsgiverne oppfattes å ha god eller svært god kjennskap til NOKUTs generelle godkjenning, er alt for lavt etter 10 års drift, og gjenspeiler at arbeidsgivere ikke har vært en prioritert oppgave for NOKUT. Det ønsker NOKUT å endre gjennom målrettede tiltak.

4. 55 % mener at NOKUTs generelle godkjenning har vært nyttig eller svært nyttig i prosessen med å søke jobb.
5. 54 % av respondentene oppgir at de har relevant arbeid i forhold til utdanningen. Det fremgår ikke av undersøkelsen om respondentene svarer i forhold til utdanningens nivå eller faglige innhold.
6. 36 % mener at vedtaket har hatt stor eller meget stor betydning for å få bedre lønn.
7. Av de 16 % som oppgir at de studerer, mener hele 63 % at vedtaket har vært nyttig eller svært nyttig i prosessen med å søke opptak.
8. 62 % av de søkerne som har brukt NOKUTs vedtak i forbindelse med opptak, mener at lærestedene har god eller svært god kjennskap til NOKUTs godkjenningsordning.
9. 90 % synes NOKUTs vedtak var lett å forstå.

¹ <http://www.nifu.no/files/2012/11/NIFUrapport2009-20.pdf>

Det er et gledelig tall som gjenspeiler det arbeidet NOKUT har gjort i kjølvannet av Brautasetutvalgets rapport² der nettopp utformingen av NOKUTs vedtak med tanke på bedret lesbarhet var et av temaene.

10. På spørsmål om saksbehandlingstid, servicenivå og nettsider svarer henholdsvis 44 %, 62 % og 67 % at de er godt fornøyd eller svært godt fornøyd.

Det er verdt å minne om at det er en forskjell mellom opplevd saksbehandlingstid og formell saksbehandlingstid. Den første løper fra søkeren har sendt inn sin søknad til vedtaket foreligger, den andre løper fra søknaden er registrert som komplett og til vedtaket foreligger.

På bakgrunn av undersøkelsen kan vi slå fast at ordningen med NOKUTs generelle godkjenning er et viktig redskap for mobilitet og integrering slik at samfunnet raskest mulig kan nyte godt av kompetanse tilegnet i utlandet, til beste for den enkelte og for samfunnet. Likevel er det områder det er tydelig at NOKUT må vie oppmerksomhet i tiden fremover. Det gjelder spesielt arbeidsgiveres kunnskap om NOKUTs generelle godkjenning og verdien av utenlandsk utdanning.

Som et ledd i NOKUTs videreutvikling av Nasjonalt kompetansesenter for utenlandsk utdanning, vil det bli introdusert en turboordning for arbeidsgivere, hvor utenlandske utdanningspapirer gis en vurdering innen 5 virkedager.

Målet med etableringen av en slik turbovurdering er tredelt:

1. NOKUT ønsker å bidra til at personer med utenlandske kvalifikasjoner blir vurdert på en så rettferdig måte som mulig i tilsettingsprosesser, ved at utdanningsbakgrunnen deres vurderes opp mot det norske utdanningssystemet.
2. NOKUT ønsker på en profesjonell måte å assistere arbeidsgivere i deres vurderinger av personer med utenlandske kvalifikasjoner i forbindelse med tilsettingsprosesser.
3. NOKUT ønsker å bidra til at kompetansen til personer med utenlandske kvalifikasjoner kan bli brukt mer optimalt i samfunnet som helhet. Samtidig er det også viktig at NOKUT kan avdekke om en utenlandsk kvalifikasjon er reell.

Lærestedenes kjennskap til NOKUTs generelle godkjenning er som forventet oppfattet som god. NOKUT vil imidlertid fortsette sin målrettede kontakt og kompetansedeling med sektoren for å sikre en god koordinering av den nasjonale godkjenningspraksisen.

Hovedkonklusjonen fra undersøkelsen er at NOKUTs godkjenningsordning har en høy samfunnsøkonomisk effekt; verdien overstiger den investeringen som den norske stat legger i NOKUTs godkjenningsarbeid av utenlandsk utdanning. I tillegg til dette har godkjenningsordningen stor egenverdi for personer med utenlandsk utdanning, ved at den gjør dem bedre i stand til å anvende kompetansen som de har med seg til Norge.

² Utredningsutvalg for godkjenning og godskriving av høyere utdanning i Norge, Oslo 05.01. 2007.
http://www.regjeringen.no/upload/kilde/kd/rap/2007/0005/ddd/pdfv/304890-brautasetutvalget_22-01-07.pdf

Til tross for at NOKUTs generelle godkjenning er en velfungerende og moden ordning, viser undersøkelsen at det er områder som kan forbedres:

1. Saksbehandlingstiden oppleves som lang. Det vil være av stor samfunnsøkonomisk betydning å redusere denne, fordi en da kan forvente at søkerne kommer tilsvarende raskere i arbeid. Gjennom reorganisering av arbeidet er det tatt ut en stor effektivitetsgevinst. En ytterligere effektivitetsgevinst av noen størrelsesorden er neppe realistisk med dagens saksbehandlingsverktøy. Det er derfor knyttet store forventninger til innføringen av ny elektronisk plattform i NOKUT (eSam). Innenfor prosjektet sSam vil det bli etablert en selvbetjeningsportal for søkerne og en digital arbeidsflate med prosess-støtte for saksbehandlerne. Raskere saksbehandling må likevel ikke gå ut over kvaliteten. Konsekvensen av det vil bli at arbeidsgivere mister tillit til ordningen, og det vil alle tape på, det være seg søkere, samfunn og arbeidsgivere.
2. Arbeidsgivere har i begrenset grad vært en del av NOKUTs satsningsområde. Denne undersøkelsen viser at det vil være en stor samfunnsgevinst i målrettet innsats over for arbeidsgivere slik at NOKUTs generelle godkjenning blir enda bedre kjent. Det vil øke tilliten til ordningen ytterligere, og dermed gjøre det lettere å gå til ansettelse av søkere med utenlandsk utdanning.
3. Kunnskapen om sammenhengene mellom arbeidssøkerens utdanning, godkjenningsresultatet og arbeidsgivernes forståelse og bruk av NOKUTs generelle godkjenning er ikke god nok. Implementering av eSam, med tilhørende selvbetjeningsportal, vil gi oss muligheten til å introdusere løpende brukerundersøkelser. Da får vi vite mer om brukeren når vedkommende søker godkjenning. I tillegg kan vi hente inn utfyllende informasjon ved flere kontrollpunkter en viss tid etter vedtakstidspunktet. Da vil det bli mulig å korrelere fagområde og nivå med opplevd nytte av godkjenningsvedtaket. Ved en løpende undersøkelse vil vi dessuten raskt fange opp systematiske endringer, som eventuelt kan vurderes for målrettede tiltak.

2 Innledning

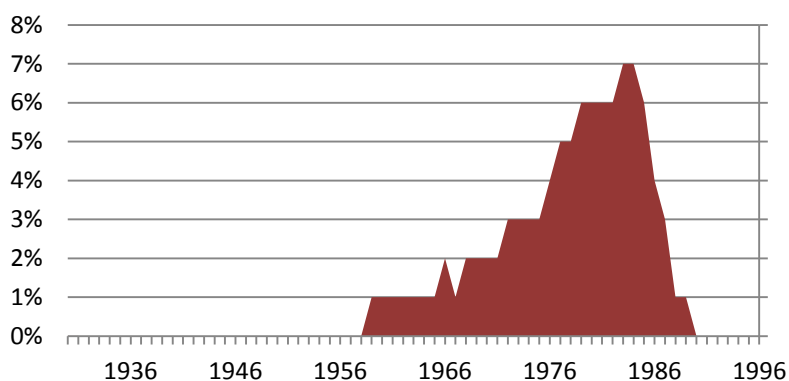
Generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning ble innført ved opprettelsen av NOKUT i 2003, i første rekke for bruk på arbeidsmarkedet. Høyere utdanning fra utlandet blir vurdert i forhold til det norske utdanningssystemet, og det fattes et vedtak der utdanningen blir likestilt med norsk akkreditert grad og/eller studiepoeng. Vedtaket skal gjøre det enklere for personer med utenlandsk utdanning å få jobb i det norske arbeidsmarkedet. I tillegg skal det gjøre det enklere for arbeidsgivere å vurdere utenlandske dokumenter og utenlandsk utdanning med tanke på å finne riktig kompetanse, og ved lønnsfastsettelse. Vedtaket kan også brukes av lærestedene som grunnlag for opptak til studier, men lærestedene gjør sin egen faglige vurdering av utdanning i forhold til opptak ved egen institusjon (NOKUT 2013). Den norske ordningen er harmonisert med godkjenning av utenlandsk utdanning innen Bologna-området, via samarbeid innen det internasjonale nettverket for godkjenning, ENIC/NARIC³.

Høsten 2013 ble det gjennomført en kandidatundersøkelse. Hensikten var å se nærmere på søkerens erfaringer med NOKUTs tilbud om generell godkjenning og bruk av dette dokumentet, samt deres erfaringer med NOKUT og NOKUTs tilbud. Undersøkelsen ble gjennomført ved bruk av web-verktøyet *easyresearch* i perioden 6.–22. september 2013. Personer som har fått et godkjenningsvedtak fra NOKUT i perioden 2009–2012 med godkjenning av en hel grad (høyskolekandidatgrad eller høyere) eller minst 120 studiepoeng, ble kontaktet via e-post. Det ble sendt ut 10 395 henvendelser, der alle var kontaktbare, og etter to purringer hadde 43 % svart (4 503 personer).

3 Nøkkeltall fra undersøkelsen

Undersøkelsen består av 23 spørsmål som er organisert i tre grupper (se primærdata, vedlegg 1): 1) informasjon om utdanningen, 2) forhold relatert til NOKUTs vedtak, og 3) erfaringer med NOKUT og NOKUTs tilbud.

Ser vi nærmere på den populasjonen som har svart er 71 % kvinner. Figur 1 viser at alderen på hele populasjonen ligger mellom 17 og 73 år, 54 % er mellom 28 og 34 år, 9 % er yngre enn 28 år.

Figur 1: Fødselsår på søkere av generell godkjenning.

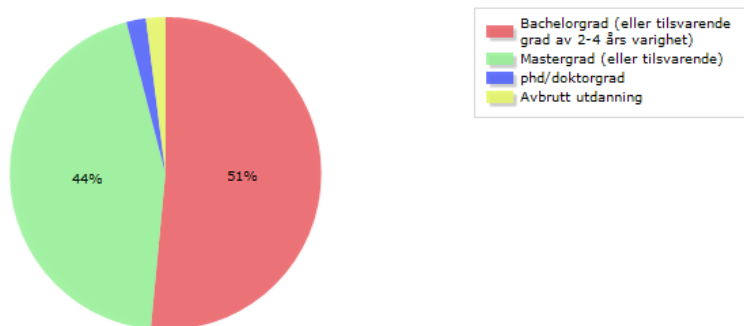
³ <http://www.enic-naric.net/>

3.1 Informasjon om utdanningen

Med utdanningsland menes her det landet hvor informanten har oppnådd sin høyeste grad som det er søkt godkjenning om. Det er i dette materialet vurdert godkjenning fra 129 land, og fra 69 av disse landene er det mindre enn ti vedtak. De fire landene som er grunnlag for flest vedtak er Polen (14 %), Litauen (10 %), Russland (9 %) og Filippinene (6 %). Deretter følger Serbia og Ukraina med 4 % hver. Disse seks landene representerer til sammen 47 % av de søknadene som er vurdert i dette materialet.

Ser vi på årstall for høyeste oppnådde grad, er hovedtyngden av gradene tildelt i 2006 og 2007 (til sammen 18 %), 31 % er yngre, fra perioden 2008–2012, mens de som har oppnådd en grad for mer enn 15 år siden (før 1998) samlet utgjør 16 %.

Omfanget av den grad som ble avlagt (Figur 2), domineres av bachelorgradsnivå (eller tilsvarende grad av 2–4 års varighet) med 51 %, mens mastergrad (eller tilsvarende) utgjør 44 %. Doktorgrad/ph.d. utgjør 2 %, mens 2 % er avbrutt utdanning.

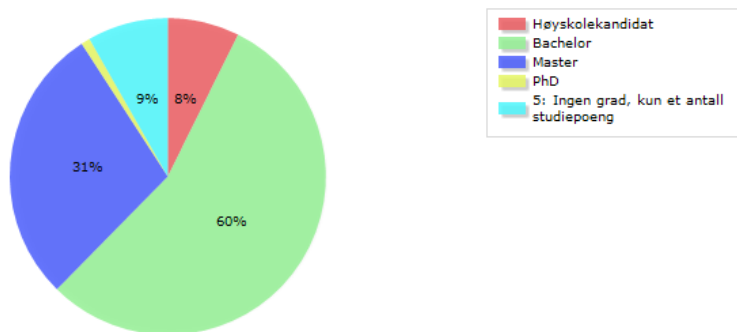

Figur 2: Fordeling av utenlandske grader det søkes godkjenning for i forhold til gradsnivå.

3.2 NOKUTs vedtak

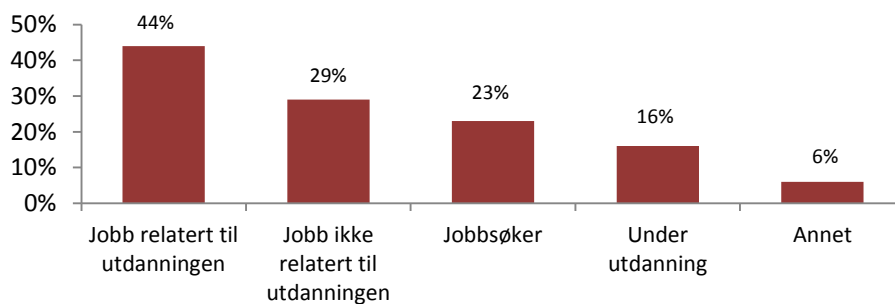
Vedtakene i dette materialet er fattet i perioden 2009 til 2012. 33 % av vedtakene er fra 2012 og 28 % fra 2011, mens de resterende er fra 2009 og 2010.

Ser vi på godkjenningresultatet (Figur 3) får 60 % godkjent som likestilt med en bachelorgrad, 31 % har fått mastergrad, 1 % har fått ph.d. og 8 % en høyskolekandidatgrad (se videre diskusjon i pkt. 3.3). 9 % krysser av for at de kun får godkjent studiepoeng og ingen grad.

Figur 3: Andel godkjente utenlandske utdanninger fordelt på gradsnivå.

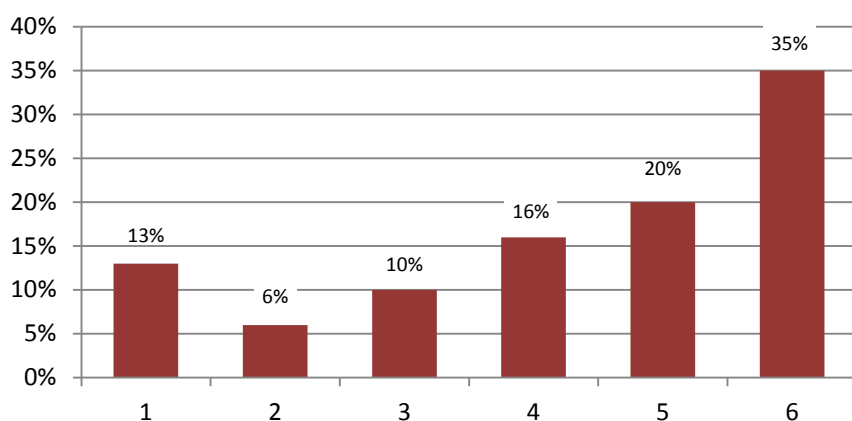
Figur 4 viser at 44 % oppgir at de har en jobb som er relatert til utdanningen, 29 % har en jobb som ikke er relatert til utdanningen, mens 23 % er jobbsøkere og 16 % er under utdanning.

Figur 4: Respondentenes tilknytning til jobb og studier i dag.

3.2.1 Betydning av NOKUTs vedtak i forhold til muligheter på arbeidsmarkedet

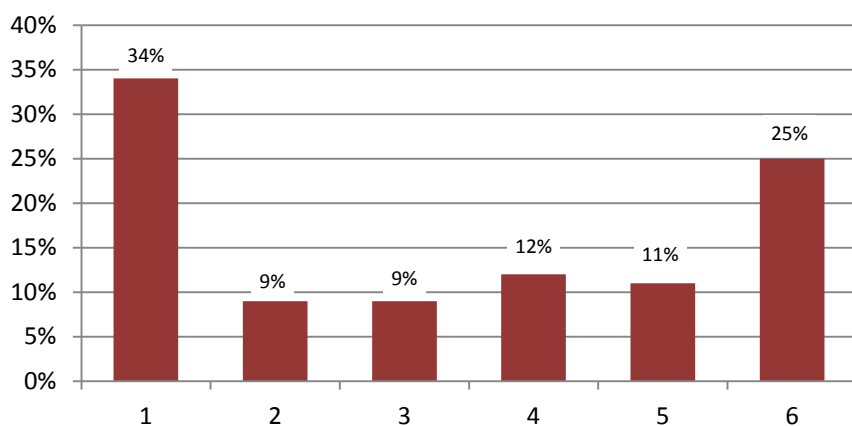
På spørsmål om NOKUTs godkjenningsdokument har vært nyttig i jobbsøkeprosessen, er det 24 % som svarer vet ikke/ikke relevant. Figur 5 viser at av de som besvarer med alternativ 1–6 mener 55 % at dokumentet har vært nyttig eller svært nyttig, og 19 % mener at det er lite eller ikke nyttig.

Figur 5: Bruk av NOKUTs godkjenningsdokument på arbeidsmarkedet (1 er dårlig og 6 er best).

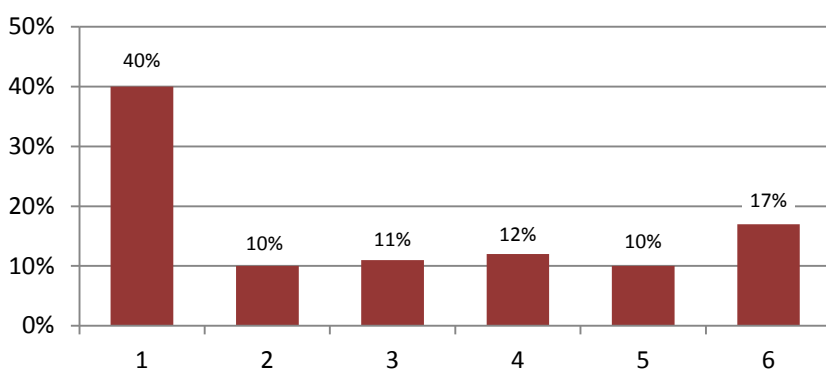
På spørsmål om de oppfatter at arbeidsgiver har hatt kjennskap til NOKUTs godkjenningsordning, er det 26 % som svarer vet ikke/ikke relevant. Av de som besvarer spørsmålet mener 48 % at arbeidsgiver har god eller svært god kjennskap til ordningen, mens 24 % oppfatter at arbeidsgiver har liten eller svært liten kjennskap; se primærdata, vedlegg 1.

På spørsmål om NOKUTs godkjenningsdokument har medvirket til bedre lønn, svarer 32 % vet ikke/ikke relevant. Figur 6 viser at av de som svarer mener 36 % at NOKUTs vedtak har hatt stor eller veldig stor medvirkning til bedre lønn, mens 43 % svarer at det har hatt liten eller svært liten betydning.

Figur 6: Betydningen av NOKUTs godkjenningsdokument i forhold til lønnsforhøyelse (1 er dårlig og 6 er best).

Når det gjelder godkjenningsdokumentets betydning for fast arbeidskontrakt, er det 37 % som svarer vet ikke/ikke relevant. Figur 7 viser at av de resterende er det 27 % som mener at det har hatt stor eller veldig stor betydning, mens 50 % mener at det har hatt liten eller svært liten betydning.

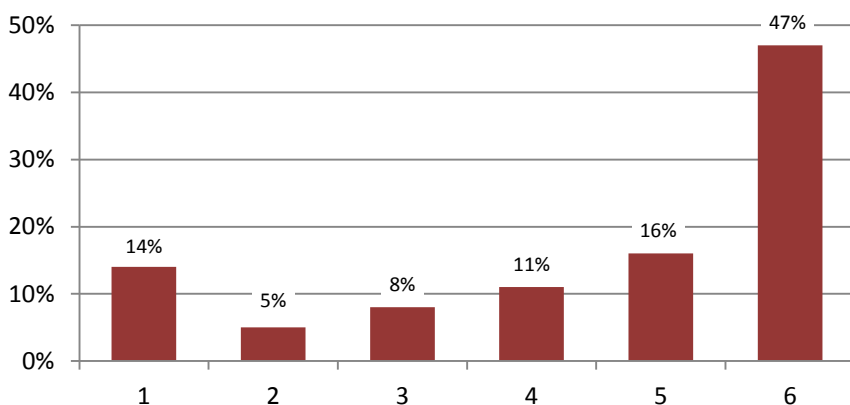

Figur 7: Betydningen av NOKUTs godkjenningsdokument i forhold til fast arbeidskontrakt (1 er dårligs og 6 er best).

På spørsmål om NOKUTs godkjenningsdokument har medvirket til en bedre stilling, er det 34 % som svarer vet ikke/ikke relevant. Av de som besvarer er det 30 % som mener at det har hatt stor eller veldig stor medvirkning, mens 47 % mener at det har liten eller svært liten innvirkning; se primærdata, vedlegg 1.

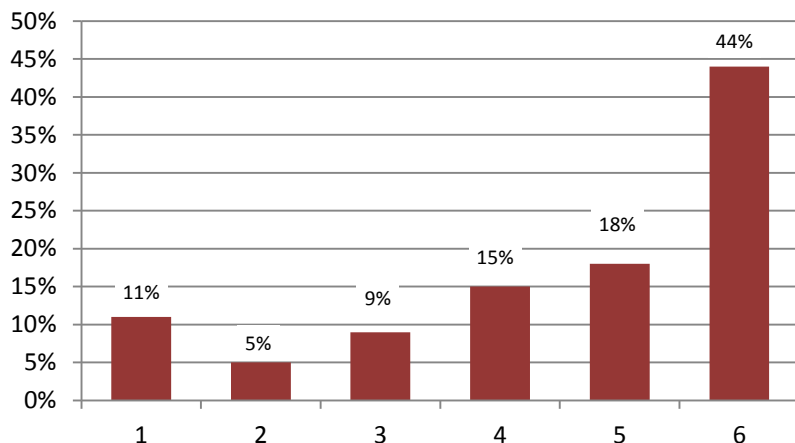
3.2.2 Betydningen av NOKUTs vedtak og opptak til videre studier

Når det gjelder betydningen av godkjenningsdokumentet for opptak til videre studier, er det 46 % (1858) som svarer vet ikke /ikke relevant. Av de som besvarer er det 34 % som mener at NOKUTs godkjennings-dokument har vært nyttig eller svært nyttig (Figur 8), men her er det viktig å bemerke at bare 16 % av populasjonen studerer. I tillegg er det også verdt å merke seg at lærestedene vil foreta en faglig godkjenning (NOKUT 2013), og at resultatet av denne ikke trenger å være det samme som en generell godkjenning. Lærestedets behov for å se en generell godkjenning er derfor ikke alltid til stede, men NOKUTs vurdering av utdanningen og dokumentene kan være verdifull informasjon i en del sammenhenger.

Figur 8: Betydningen av NOKUTs godkjenningsdokument og opptak til videre studier (1 er dårlig og 6 er best).

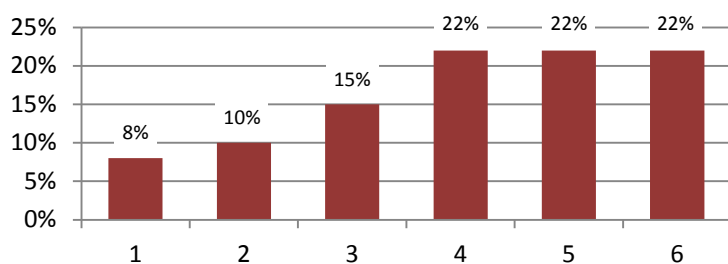
På spørsmål om de synes lærestedet har hatt kjennskap til NOKUTs godkjenningsordning, er det 46 % som svarer vet ikke/ikke relevant. Av de resterende mener 62 % at lærestedet har god eller svært god kjennskap (Figur 9).

Figur 9: Inntrykk av lærestedets kjennskap til godkjenningsdokumentet (1 er dårlig og 6 er best).

3.3 Erfaring med NOKUT og NOKUTs tilbud

På spørsmål om NOKUTs saksbehandlingstid, er 44 % fornøyd eller svært fornøyd, mens 18 % er negative eller svært negative, med et snitt på 4,0 av 6, der seks er mest positiv (Figur 10).

Figur 10: Inntrykk av NOKUTs saksbehandlingstid.

En vurdering av NOKUTs servicenivå viser at 62 % er fornøyd eller svært fornøyd, mens 11 % er negative eller svært negative, med et snitt på 4,6.

En vurdering av informasjonen på nettsidene viser at 67 % er godt eller svært godt fornøyd, mens 6 % er misfornøyd eller svært misfornøyd, med et snitt på 4,8.

90 % av de spurte synes NOKUTs vedtak var lett å forstå. På spørsmål om hva som var vanskelig, er det spesifisert tre konkrete svaralternativ samt «annet». Det knyttet størst problemer til begrunnelsen

for vedtaket (65 %) og selve vedtaket (40 %). Språket er vanskelig for 24 % og 15 % svarer «annet», men det er viktig å legge merke til at kun 9 % av populasjonen har svart på spørsmålet.

4 Utfyllende detaljer og diskusjon

Her ser vi nærmere på noen utvalgte forhold ved undersøkelsen, blant annet knyttet til kjønn, utdanningsnivå og utdanningsland. På spørsmål med graderte svar (1–7) finner vi i en del tilfeller høye prosentar som svarer alternativ 7 (*vet ikke/ikke relevant*), og vi ser nærmere på mulige årsaker.

På to spørsmål er det en høy prosentandel som ikke svarer, henholdsvis 18,6 % og 13,7:

Når fikk du den jobben, før eller etter at NOKUT godkjente utdanningen og *Er jobben din relatert til utdanningen*. Vi ser derfor nærmere på respondentenes oppfatninger av godkjenningens dokumentets verdi i ulike sammenhenger.

4.1 Sammenligning av utdanningsnivå, relevant jobb og videre utdanning i forhold til kjønn

Av de som oppgir å ha en bachelorgrad eller tilsvarende, er det 50 % av kvinnene og 54 % av mennene. For mastergrad er det 45 % av kvinnene og 41 % av mennene, og for ph.d./doktorgrad er det 2 % av kvinnene og 3 % av mennene. Av de som har avbrutt utdanning, er det 2 % av kvinnene og 3 % av mennene.

Ser vi på godkjenningens vedtaket, er det relativt beskjedne forskjeller mellom kjønnene: 8 % av kvinnene vs. 6 % av mennene får godkjent en høyskolekandidatgrad. 59 % av kvinnene vs. 61 % av mennene får godkjent en bachelorgrad, mens for mastergrad og ph.d. er det likt, henholdsvis 31 % og 1 %.

På spørsmål om hva respondentene gjør i dag, svarer 43 % av kvinnene og 47 % av mennene at de har jobb relatert til utdanningen. 29 % har ikke jobb relatert til utdanningen og her er det likt mellom kjønnene. Av de som er jobbsøkere er det 23 % av kvinnene og 22 % av mennene, mens 17 % av kvinnene og 15 % av mennene er under utdanning.

Ser vi på holdninger og erfaringer med godkjenningens dokumentet, er det en liten overvekt av kvinner med god eller svært god erfaring, henholdsvis 56 % av kvinnene vs. 52 % av mennene. Av de som svarer at de har liten eller ingen nytte av godkjenningens dokumentet, er det 18 % av kvinnene og 23 % av mennene.

På spørsmål om NOKUTs godkjenningens dokument har medvirket til fast arbeidskontrakt, svarer 26 % av kvinnene og 27 % av mennene at det har hatt stor eller veldig stor medvirkning, mens 52 % av kvinnene og 49 % av mennene svarer at det har hatt liten eller ingen medvirkning. På spørsmål om godkjenningens dokumentet har medvirket til bedre lønn, svarer 38 % av kvinnene og 32 % av mennene at det har hatt stor eller veldig stor medvirkning, mens 41 % av kvinnene og 47 % av mennene mener at det har hatt liten eller ingen medvirkning. På spørsmål om godkjenningens dokumentet har hatt medvirkning til en bedre stilling, svarer 30 % av kvinnene og 28 % av mennene at det har hatt stor til

veldig stor medvirkning. 47 % svarer at det har liten eller ingen medvirkning, og her er det likt mellom kjønnene.

Når det gjelder erfaringer med NOKUT og holdning til NOKUTs servicenivå, er 44 % av kvinnene og 46 % av mennene godt eller svært godt fornøyd med saksbehandlingstiden, 62 % av kvinnene og 64 % av mennene er godt eller svært godt fornøyd med NOKUTs servicenivå, og 67 % av kvinnene og 69 % av mennene er godt eller svært godt fornøyd med informasjonen på nettsidene. Dette viser at menn gjennomgående er litt mer positive når det gjelder erfaringer med NOKUT og NOKUTs tilbud.

4.2 Verdien av NOKUTs godkjenningssdokument

Av 23 spørsmål i undersøkelsen, er det ti spørsmål der svaralternativet gis på en gradert skala fra 1–7, og her finner vi en høy prosent som bruker svaralternativ 7 (*vet ikke/ikke relevant*). På syv av disse ti spørsmålene, er det 24–46 % som bruker svaralternativ 7. En mulig forklaring kan være språklige utfordringer, det vil si spørsmålet ikke blir forstått, men ser vi på spørsmål 19–21 (vedlegg 1) er det her bare 6–10 % som krysser av på svaralternativ 7, noe som kan tyde på at språkproblemer ikke er forklaringen.

De aktuelle spørsmålene er relatert til verdien av NOKUTs godkjenningssdokument i ulike sammenhenger, og det synes derfor mer sannsynlig at en betydelig del av informantene faktisk ikke helt vet hva de mener om NOKUTs godkjenningssordning og verdien av denne i samfunnet, både når det gjelder arbeidsgivere og norske læresteder. Derfor ser vi nærmere på denne problemstillingen.

4.3 Verdi med tanke på videre studier

To spørsmål skiller seg ut der hele 46 % velger svaralternativ 7. Det kan synes som om informantene er mest usikre på om norske læresteder faktisk forholder seg til NOKUTs godkjenningssdokument. På disse to spørsmålene finner vi også en høy prosent som unnlater å svare på spørsmålet, i overkant av 10 %.

Av de som er under utdanning, er det 74 % som mener NOKUTs godkjenningssdokument har vært nyttig eller svært nyttig for å søke opptak til vider studier, mens 10 % mener at dokumentet har liten eller ingen nytte. Tilsvarende tall for hele informantpopulasjonen er 63 % og 19 %, noe som tyder på at de som faktisk har benyttet dokumentet for å søke opptak er mest positive. De som er mest negative av de som studerer, kan ha fått en innpassing som de ikke er fornøyd med, men dette har vi ingen informasjon om. Av de som svarer negativt på verdien av godkjenningssdokumentet, og som selv ikke studerer, kan det skjule seg en gruppe informanter som har søkt om opptak uten å få det. Det kan også være at de har fått opptak på et nivå som de ikke er fornøyd med og dermed takket nei. Dette forholdet har vi heller ingen informasjon om.

Av de som er under utdanning, er det 74 % som mener at lærestedet har god eller veldig god kjennskap til NOKUTs godkjenningssordning, mens 9 % mener at lærestedet har liten eller svært liten kjennskap. Tilsvarende tall for hele informantpopulasjonen er 62 % og 16 %.

4.3.1 Verdi på arbeidsmarkedet

Av de som har fått godkjent utdanningen før de fikk nåværende jobb, er det 52 % som mener at arbeidsgiver/potensiell arbeidsgiver har hatt god eller svært god kjennskap til NOKUTs godkjenningsordning, mens 20 % er negative eller svært negative til dette utsagnet. Ser vi på hele populasjonen av de som har svart, inkludert de 43 % som fikk godkjent utdanningen etter at de fikk nåværende jobb, er de tilsvarende svarprosentene henholdsvis 43 % og 24 %. Det betyr at informantene er mer positive til godkjenningsdokumentets verdi når de selv har brukt det på arbeidsmarkedet. Her kan det bemerkes at 2 % av de som har besvart spørsmålet har fått to vedtak.

4.3.2 Forholdet mellom utenlandsk grad og norsk godkjenningsvedtak

51 % oppgir å ha en grad av 2–4 års varighet, mens 60 % har fått godkjent en bachelorgrad og 8 % har fått godkjent en høyskolekandidatgrad. 44 % oppgir å ha en mastergrad eller tilsvarende, mens 31 % har fått godkjent en mastergrad. 2 % oppgir å ha en doktorgrad, mens 1 % har fått en godkjent ph.d.

Av de som oppgir å ha en jobb relatert til utdanningen har 65 % fått godkjent en ph.d.-grad (28 personer), 52 % har fått godkjent en mastergrad, 41 % en bachelorgrad og 30 % en høyskolekandidatgrad.

Av de som oppgir å ha en jobb som ikke er relatert til utdanningen, er det 9 % som har fått godkjent en høyskolekandidatgrad, 62 % har en bachelorgrad og 29 % har en mastergradsgodkjenning. Ingen av disse har en ph.d.-godkjenning.

Av de som er under utdanning, er det 9 % som har fått godkjent en høyskolekandidatgrad, 64 % en bachelorgrad og 21 % en mastergrad.

4.4 Sammenhengen mellom utdanningsland og hva respondentene gjør i dag

Den norske godkjenningsordningen er beskrevet i NOKUT (2013). Fordi utdanningssystemer er forskjellig, kan det å passere en landegrense føre til at ikke all den utdanning en person har med seg blir godkjent. I tillegg kan godkjenningsresultatet variere for de tre bruksområdene; 1) godkjenning til bruk i et generelt arbeidsmarked, 2) innenfor en regulert del av arbeidsmarkedet, og 3) for videre studier. Med tanke på den kompetansen av høyere utdanning som kommer inn i Norge, kan det derfor være av interesse å se nærmere på de seks landene som har flest vurderinger i dette materialet, og på hva respondentene fra disse landene gjør i dag.

NOKUTs vurderinger fra disse seks landene (Polen, Litauen, Russland, Filippinene, Serbia og Ukraina) utgjør totalt 47 % av materialet i undersøkelsen, og representerer totalt 1926 personer. Utdanningslandet er i denne sammenhengen det landet hvor informanten har oppnådd sin høyeste grad som det er søkt godkjenning om. I tillegg er det også av interesse å se på hvilke godkjenningsresultat som er gitt fra de ulike land.

Polen: 50 % har jobb relatert til utdanningen, 33 % har jobb som ikke er relatert til utdanningen, 17 % er jobbsøkere og 9 % er under utdanning (n= 580). Ser vi dette i sammenheng med de godkjenningsresultat som er gitt, har 29 % bachelorgrad og 73 % mastergrad.

Litauen: 42 % har jobb relatert til utdanningen, 37 % har jobb som ikke er relatert til utdanningen, 21 % er jobbsøkere og 8 % er under utdanning (n= 404). Godkjenningresultatene fra Litauen viser at 78 % har fått bachelorgrad og 28 % har fått mastergrad.

Russland: 34 % har jobb relatert til utdanningen, 30 % har jobb som ikke er relatert til utdanningen, 26 % er jobbsøkere og 23 % er under utdanning (n= 382). Godkjenningresultatene fra Russland viser at 73 % har fått bachelorgrad, 24 % mastergrad og 1 % ph.d.

Filippinene: 28 % har jobb relatert til utdanningen, 36 % har jobb som ikke er relatert til utdanningen, 30 % er jobbsøkere og 22 % er under utdanning (n= 236). Fra Filippinene er det godkjent 35 % bachelorgrader og 6 % mastergrad, men det er også verdt å merke seg at hele 53 % har fått en høyskolekandidatgrad.

Serbia: 50 % har jobb relatert til utdanningen, 15 % har jobb som ikke er relatert til utdanningen, 33 % er jobbsøkere og 10 % er under utdanning (n= 150). Fra Serbia har 53 % fått bachelorgrad og 36 % mastergrad. 1 % har ph.d. og 7 % har en høyskolekandidatgrad.

Ukraina: 41 % har jobb relatert til utdanningen, 19 % har jobb som ikke er relatert til utdanningen, 28 % er jobbsøkere og 23 % er under utdanning (n= 174). Godkjenningresultatet fra Ukraina viser 82 % bachelorgrader og 21 % mastergrader, mens ph.d. og høyskolekandidatgrad utgjør 1 % for begge kategorier.

De landene som er gitt høyest andel mastergrader, Polen, Serbia og Litauen, med henholdsvis 73 %, 36 % og 28 %, korrelerer med de land der høyeste andel personer oppgir å ha en jobb relatert til utdanningen, henholdsvis 50 %, 50 % og 42 %. Filippinene er det landet der det oppgis lavest prosent med jobb relatert til utdanningen, og her er det hele 53 % som har fått en høyskolekandidatgrad. Høyest andel personer under utdanning finner vi fra Russland, Ukraina og Filippinene (henholdsvis 23 %, 23 % og 22 %).

4.5 Godkjenningsdokumentet

10 % oppgir at de synes vedtaket var vanskelig å forstå (totalt 399 personer), hvorav 65 % sier begrunnelsen for vedtaket var vanskelig og 40 % synes selve vedtaket var vanskelig å forstå. De landene som skiller seg ut her er Russland (11 % av svarene), Filippinene (10 %), Polen og USA (begge med 7 %), Storbritannia (6 %), samt Ukraina og Tyskland (begge med 4 %), men det er viktig å merke seg at denne populasjonen er liten.

5 Oppsummering

Undersøkelsen omfatter svar fra 4 500 svar personer der alle har fått godkjent en hel grad. Det er vurdert utdanning fra 129 land der de seks landene mest flest vedtak er Polen, Litauen, Russland, Filippinene, Serbia og Ukraina, som samlet representerer 47 % av vedtakene. Godkjenningene domineres av bachelorgrad med 60 % mens mastergrad utgjør 31 %.

En overraskende stor del av spørsmålene med gradert svar, besvares med vet ikke/ikke relevant (24–46 %). Dette kan indikere at mange respondenter er usikre på hva de faktisk mener om de aktuelle spørsmålene, som hovedsakelig er relatert til verdien av NOKUTs godkjenningsordning.

54 % av respondentene oppgir at de har relevant arbeid i forhold til utdanningen. Sammenligner vi med NIFUs kandidatundersøkelse fra 2011 (Arnesen *et al.*, 2012), ser vi at 69 % av de med norsk utdanning oppgir å ha relevant arbeid seks måneder etter eksamen, og av disse er 19.3 % i midlertidig relevant arbeid.

47 % av respondentene i denne undersøkelsen har fått nåværende jobb før de fikk utdanningen godkjent av NOKUT, og har dermed ikke selv brukt vedtaket i forbindelse med jobbsøking. Vi har ikke informasjon om hvor mange av disse som har brukt dokumentet overfor nåværende arbeidsgiver, etter at de fikk jobb. Av de som har fått godkjent utdanningen før de fikk nåværende jobb, er det 52 % som mener at arbeidsgiver/potensiell arbeidsgiver har hatt god eller svært god kjennskap til NOKUTs godkjenningsordning.

Siden 71 % av de som svarte er kvinner, har vi sett litt nærmere på kjønnsaspektet, men finner ingen store og/eller systematiske forskjeller mellom kjønnene når det gjelder godkjenningsresultat, arbeid, relevant arbeid og videre studier. Dette er for så vidt et positivt funn. Det dokumenterer at forholdene på innvandret kompetanse i forhold til kjønn og muligheter på arbeidsmarkedet er mer likt forholdene blant norske arbeidssøkere enn man kanskje kunne ha forventet.

I den gruppen informanter som søker om studieplass og får et tilbud, er holdningen overveidende positiv både til verdien av godkjenningsdokumentet og lærestedenes kjennskap til NOKUTs godkjenningsordning.

Informantenes erfaring med NOKUT og NOKUTs tilbud er positive, og på spørsmål om saksbehandlingstid, servicenivå og informasjon på nettsidene, er skårene henholdsvis 4,0, 4,6 og 4,8 av 6 (der seks er best). Menn er overveiende mer positive enn kvinner på disse spørsmålene.

Vedtak fra de seks landene som dominerer (47 % av vedtakene), utgjør 1 926 personer med høyere utdanning. Ser vi på sammenhengen mellom utdanningsland (høyeste avlagte grad) og hva informantene gjør i dag, ser vi at de landene som er gitt høyest andel mastergradsgodkjenninger, Polen, Serbia og Litauen, i større grad oppgir å ha jobb relatert til utdanningen, henholdsvis 50 %, 50 % og 42 %. Filippinene er det landet som har størst andel høyskolekandidatgodkjenninger (53 %), og her er det kun 28 % som mener de har relevant jobb i forhold til utdanning. Høyest andel personer under utdanning finner vi fra Russland, Ukraina og Filippinene (henholdsvis 23 %, 23 % og 22 %). Denne gruppen viser også en viss sammenheng med de som svarer at de synes NOKUTs godkjenningsdokument var vanskelig å forstå. Det kan henge sammen med at de ikke gis full godkjenning fra disse landene, og at en større gruppe respondenter fra disse landene derfor velge å ta videre utdanning i Norge.

Referanser

Arnesen, C.Å., Støren, L.A., og Wiers-Jenssen, J. 2012. Arbeidsmarkedssituasjon og tilfredshet med utdanningen blant ulike grupper av nyutdannede. NIFU Rapport 39/2012, 100 pp.

NOKUT 2013. Utdanning fra utlandet – www.nokut.no/Utdanning-fra-utlandet

Vedlegg 1

Primærdata

Spørsmål, svaralternativ & -prosent. For graderte svar (1-6), er 1 dårligst, 6 best, 7 ikke relevant/vet ikke.

1. *Kjønn*

Kvinne	71 %	
Mann	29 %	ikke svar: 56

2. *Fødselsår*
Alternativer (skala)

3. Vennligst oppgi ditt postnummer (fire sifre)
Liste

Nå følger 5 spørsmål om din utdanning
4. Utdanningsland for høyeste oppnådde grad
Liste

5. Årstall for høyeste oppnådde grad
Liste

6. Hvilken grad var dette?

7.1. Bachelorgrad (eller tilsvarende grad av 2-4 års varighet)	51 %	
7.2. Mastergrad (eller tilsvarende)	44 %	
7.3. Ph.d./doktorgrad	2 %	
7.4. Avbrutt utdanning	2 %	ikke svar: 217

7. Hvilket eller hvilke år ble NOKUTs vedtak skrevet?

8.1. 2009	18 %	
8.2. 2010	23 %	
8.3. 2011	28 %	
8.4. 2012	33 %	ikke svar: 411

8. Hva slags godkjenningresultat /vedtak fikk du?

9.1. Høyskolekandidat	8 %	
9.2. Bachelor	60 %	
9.3. Master	31%	
9.4. Ph.d.	1 %	
9.5. Ingen grad, kun et antall studiepoeng	9 %	ikke svar: 346

Vi vil gjerne vite hva du gjør i dag

10. Hva gjør du i dag?

10.1.	Jobb relatert til utdanningen	44 %
10.2.	Jobb, ikke relatert til utdanningen	29 %
10.3.	Jobbsøker	23 %
10.4.	Under utdanning	16 %
10.5.	Annet	6 %

ikke svar: 325

Nå følger en serie spørsmål som er ment å skulle belyse eventuell sammenheng mellom NOKUTs vedtak om generell godkjenning og din arbeidssituasjon, hva du har brukt vedtaket til:

11. Har NOKUTs godkjenningsdokument vært nyttig å bruke når du søker jobber? 1-7

Svaralternativ	1 dårlig	2	3	4	5	6 best	Gj. snitt	Ikke svar (antall)	7 Ikke rel.
Svar i % (alternativ 1-6)	13	6	10	16	20	35	4,29	383	998 (antall)

12. Synes du arbeidsgiver/potensiell arbeidsgiver har hatt kjennskap til NOKUTs godkjenningsordning? 1-7

Svaralternativ	1 dårlig	2	3	4	5	6 best	Gj. snitt	Ikke svar (antall)	7 Ikke rel.
Svar i % (alternativ 1-6)	14	10	11	17	19	29	4,04	392	1071 (antall)

13. Har NOKUTs godkjenningsdokument medvirket til at du har fått bedre lønn på arbeidsplassen din? 1-7

Svaralternativ	1 dårlig	2	3	4	5	6 best	Gj. snitt	Ikke svar (antall)	7 Ikke rel.
Svar i % (alternativ 1-6)	34	9	9	12	11	25	3,33	387	1301 (antall)

14. Har NOKUTs godkjenningsdokument medvirket til at du har fått en fast arbeidskontrakt på arbeidsplassen din? 1-7

Svaralternativ	1 dårlig	2	3	4	5	6 best	Gj. snitt	Ikke svar (antall)	7 Ikke rel.

Svar i % (alternativ 1-6)	40	10	11	12	10	17	2,9	421	1527 (antall)
------------------------------	----	----	----	----	----	----	-----	-----	------------------

15. Har NOKUT godkjenningssdokument medvirket til at du har fått en bedre stilling på arbeidsplassen din? 1- 7

Svaralternativ	1 dårlig	2	3	4	5	6 best	Gj. snitt	Ikke svar (antall)	7 Ikke rel.
Svar i % (alternativ 1-6)	37	10	11	14	12	18	3,06	413	1371 (antall)

16. Er jobben din relatert til utdanningen din?

- 16.1. ja 54 %
16.2. nei 46 %

ikke svar: 617

17. Når fikk du den jobben?

- 17.1. Før jeg fikk godkjent utdanningen min hos NOKUT 43 %
17.2. Etter jeg fikk godkjent utdanningen min hos NOKUT 57 %

ikke svar: 840

18. Har NOKUTs godkjenningssdokument vært nyttig å bruke når du søker opptak til videre studier? 1-7

Svaralternativ	1 dårlig	2	3	4	5	6 best	Gj. snitt	Ikke svar (antall)	7 Ikke rel.
Svar i % (alternativ 1-6)	14	5	8	11	16	47	4,51	467	1858 (antall)

19. Synes du lærestedet har hatt kjennskap til NOKUTs godkjenningssordning? 1-7

Svaralternativ	1 dårlig	2	3	4	5	6 best	Gj. snitt	Ikke svar (antall)	7 Ikke rel.
Svar i % (alternativ 1-6)	11	5	9	15	18	44	4,54	487	1844 (antall)

Den siste gruppen med spørsmål handler om din erfaring med NOKUT, hvordan du opplevde møtet med NOKUT

20. Saksbehandlingstid. 1-7

Svaralternativ	1 dårlig	2	3	4	5	6 best	Gj. snitt	Ikke svar (antall)	7 Ikke rel.
Svar i % (alternativ 1-6)	8	10	15	22	22	22	4,07	471	238 (antall)

6)									
----	--	--	--	--	--	--	--	--	--

21. Servicenivå. 1-7

Svaralternativ	1 dårlig	2	3	4	5	6 best	Gj. snitt	Ikke svar (antall)	7 Ikke rel.
Svar i % (alternativ 1-6)	5	6	9	18	29	33	4,6	482	301 (antall)

22. Informasjon på nettsidene. 1-7

Svaralternativ	1 dårlig	2	3	4	5	6 best	Gj. snitt	Ikke svar (antall)	7 Ikke rel.
Svar i % (alternativ 1-6)	3	3	8	19	33	34	4,79	470	403 (antall)

23. Synes du NOKUTs vedtak var lett å forstå?

Ja: 90 %

Nei: 10 %

ikke svar: 464

24. Hva var vanskelig å forstå?

24.1. Språk 24 %

24.2. Selve vedtaket 40 %

24.3. Begrunnelsen for vedtaket 65 %

24.4. Annet 15 %

ikke svart: 0 / svarende: 399